

151

o queix

llantier, a m. i. f. El qui té cura de les llànties, netejant-les, pesant-hi oli, etc. i encenenent les

|| Objecte que serveix per a col·locar-hi una llàntia

llantió m. Llàntia petita

~~llantió~~ || ~~llantió~~ que veu del palpal ^{via} bota-
~~llantió~~

llantiós-osa adj. Ple de llànties o taques.